

Natuurlijk moet je voor je zonden verdriet voelen, maar daar mag je niet in blijven steken. Wissel het af met de blijde herinnering aan Gods mildheid.

Anders dreigt het hart uit bedroefdheid ongevoelig te worden en komt het uit wanhoop nog dieper ten val. Laat ons de absint-drank met honing vermengen. Dan kan heilzame bitterheid genezing brengen, omdat ze gemengd wordt met zoetheid en dus zacht genoeg om te drinken. Luister maar naar God: hoe Hij zelf de bitterheid van de wroeging in het hart verzacht, hoe Hij iedereen die zijn moed verliest, terugroept van de afgrond en van de wanhoop, hoe Hij zijn aangename en betrouwbare belofte als honing aanreikt om te troosten wie treurt en op te beuren wie er niet meer in gelooft. Hij zegt door de Profeet: "Ik zal je mond intomen door je Mij te laten prijzen. Anders kom je om." (Jes. 48,9). Met andere woorden: "Door je misstappen voor ogen te houden zou je tot al te grote droefheid vervallen en je als een teugelloos paard wanhopig in de afgrond storten en ten val komen. Dit zal Ik voorkomen. Ik leg je de teugel aan door je misstappen kwijt te schelden en Ik beur je op door Mij te laten prijzen. Dan zal je herademen in al het goede dat van Mij is en hoewel je verslagen bent om al het kwaad dat je eigen is zal je ontdekken dat Ik milder ben, naarmate je jezelf schuldiger voelt.

*Uit de preken van Bernardus
op het Hooglied 11, 2*

God,
zie ons aan
zoals wij hier schuilen,
behoefstig aan stilte;
verlangend naar adem
en zoekend naar woorden
als een gebed.

Om alle mensen
en hun moeiten,
om hun zoeken
en hun tranen,

om de dag
die stralend nieuw
over ons is opgegaan,

om uw trouw
aan heel uw schepping
zijn wij hier
danken wij U met heel ons hart.

Sytze de Vries

